

Folketingets Forhandlinger. (68.)

1073 4. Dec. 1893: 1. Beh. af Lovf. om en alm. Hypotekbank for Danmark. 1074

til Overvejelse og fornyet Undersøgelse, om der ikke kunde gøres nogen Nytte gennem en Foranstaltning som den foreslaaede.

Det er af det ærede Medlem for Kalundborg (N. Sørensen) og ligeledes af den ærede Finansminister allerede blevet fremhævet, at dette ikke er noget nyt Forslag. Det har været forelagt af Regeringen i 1886 og blev atter i 1889 indbragt her i Tinget ved privat Initiativ. Den Gang vare imidlertid de politiske Forhold ikke saaledes, at det var muligt at føre Sagen igennem, og man maa erkende, at nu, da Forslaget kommer frem paa ny — denne Gang med en stærk Støtte i Røggen — have Forholdene paa Pengemarkedet forandret sig saaledes, at der ikke paa Forhaand er Grund til at vente saa stor Nytte af en saadan Foranstaltning, som den Gang Lovforslaget første Gang fremkom. Som det jo nemlig allerede fra de nævnte to Sider er fremhævet, maa det afgørende selvfølgelig blive det, om en Hypotekbank i Virkeligheden kan vente at betinge en højere Kurs for sine Obligationer, end Kreditforeningerne hver for sig ere i Stand til at opnaa, og selv om man kommer til den Opfattelse, at dette til en vis Grad er sandsynligt, saa bliver Spørgsmaalet: Vil ikke denne Fordel blive slugt gennem forøgede Omkostninger? Hvad det første Spørgsmaal om Kurserne angaar, har den ærede Finansminister foreslaagt Resultatet af en statistisk Undersøgelse, der gaar nærmere i Detail, end det vilde være let for en enkelt Mand at gennemføre den. Seg kan imidlertid sige, at i Hovedsagen stemmer det Resultat, som den ærede Minister angav efter de sidste Mars Gennemsnit, temmelig nær med de Forhold, der for Øjeblikket ere raadende paa Pengemarkedet. Det er en vanskelig Ting at foretage en paalidelig Sammenligning af Kurserne paa forskellige Papirer. Det maa ske med megen Varsomhed, thi der er altid en Række forskellige Omstændigheder, der gøre sig gældende for de enkelte Papirers Bedkommende, enten til det gode eller til det slette, saa at man let vil blive vilbødet ved en Sammenligning. Men i det store og hele maa man dog utvivlsomt sige, at vore Kreditforeningsobligationer, stant de gaae vist naa meget gode Kurser, dog ikke naa fuldt saa høj en Pris som den, der betales for de Papirer, der

hos os betragtes som ydende den højeste Sikkerhed, nemlig vore Statsobligationer. Naar jeg tager Noteringerne for den sidste Uge, stiller Forholdet sig omtrent saaledes, som den ærede Minister har angivet. Køberkursen for Statsobligationer var 94 à 94³/₄, for de to af Staten garanterede Husmandskreditforeninger 93 à 93¹/₂, for Distrikternes Kreditforenings Obligationer 91 à 91¹/₂ — det er den sidste, den aabne Serie, jeg taler om for alle Kreditforeningers Bedkommende — for Kreditkassen for Landejendomme i Distrikterne 91, for jydsk Landkreditforeningsobligationer 90¹/₄ og for vest- og sønderjydske Forenings 90. Man kan altsaa sige, at Kreditforeningsobligationerne i det hele for Tiden betinge 2 à 3 pCt. lavere Kurs end Husmandskreditforeningsobligationer og 3 à 4 pCt. lavere end tal. Obligationer. Det tør derfor vistnok antages, at der er nogen Sandshylighed for, at et stort og stærkt Centralinstitut, der vilde blive betaget som endnu solidere, endnu mere grundmuret end Kreditforeningerne, at det vilde have nogen Chance for at kunne opnaa, lad os sige 1—2 pCt. højere Kurs, end Kreditforeningerne opnaa. Særlig gælder dette om de jydsk Kreditforeninger. For Tiden staa de to nævnte jydsk Kreditforeningers Obligationer 1—1¹/₂ pCt. lavere end Distrikternes, men der har været Tider, hvor Kursforsellen har været meget større, indtil 5 pCt. Dette skyldes utvivlsomt ikke dertil, at de jydsk Kreditforeninger ere mindre solide end Distrikternes; men det ligger vistnok væsentlig dertil, at de staa det kjøbenhavnste Pengemarked fjernere, hvilket ikke kan undgaa at udøve en vis Virkning. Altsaa, navnlig for de jydsk Kreditforeninger er der Grund til at antage, at en Hypotekbank maatte kunne bringe nogen Gavn. Og tillige maa jeg bemærke, at selv om det under almindelige Forhold, saaledes som Pengemarkedet stiller sig nu, ikke kan ventes, at Gevinsten vil blive meget stor, er der dog Grund til at antage, at under vanskelige Pengesforhold, under mere kritiske Forhold, vilde et saadant stort Centralinstitut kunne komme til at gøre væsentlig Nytte. Naar imidlertid det ærede Medlem fra Kalundborg (N. Sørensen) har fremhævet, at det, som efter hans Opfattelse navnlig skulde være Hypotekbankens Opgave, var det, at søge at bringe Obligationerne ind paa de